

ת"פ 56554/06/17 - מדינת ישראל נגד רוי זכנון, אברהים גר - נדון, תגן בזואייהו - נדון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 56554-06-17 מדינת ישראל נ' זכנון ואח'

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשמים

1. רוי זכנון
- באמצעות בא כוחו עו"ד עופר סבו
2. אברהים גר - נדון
3. תגן בזואייהו - נדון

גר דין

כתב האישום:

לפי עובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירתו הנאשמים כשוטרים בתחנת חיפה משטרת ישראל. ביום 18.7.12 בשעה 18:00 בקירוב, נעצר לואוניד גוטמן (**להלן: "המתלונן"**) והובא לתחנת חיפה במשטרת ישראל. לאחר חקירתו, נאזק המתלונן באזיקי יד יחד עם עצור אחר. נאשם 1 ליווה את המתלונן והעצור. המתלונן ביקש מנאשם 1 שישחרר את ידו מידו של העצור האחד. נאשם 1 סרב וקילל את המתלונן. המתלונן שב על בקשתו, בתגובה, נאשם 1 היכה אותו באגרוף בעינו השמאלית. המתלונן, העצור ונאשם 1 המשיכו ללכת בתחנה. בשלב מסוים, הצטרפו נאשמים 2 ו-3 וכן השוטרת נופר חזן. לאחר כ-10 מטרים חש המתלונן בראשו וביקש לראות רופא. אז, היכו הנאשמים 2 ו-3 את המתלונן בבעיטות לגופו וסטירות לפניו. המתלונן נפל לרצפה ונאשמים 2-3 המשיכו להכותו בעודו שרוע על הרצפה. כתוצאה מהמעשים המתוארים לעיל נגרמו למתלונן סימני חבלה מעל לעינו השמאלית, ברגלו ובחזה ושטף דם במותן. לאחר הליך שמיעת הראיות, הורשע הנאשם בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות** - סעיף 380 + 382 לחוק העונשין, תשל"ז - 1973, ואילו נאשמים 2-3 זוכו מהעבירות המיוחסות להם בכתב האישום.

טענות הצדדים:

עמוד 1

טיעוני המאשימה:

המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב, בהם חזרה על נסיבות ביצוע העבירה שנקבעו בהכרעת הדין, ביניהם הדגישה המאשימה את העובדה כי מדובר באירוע של הפעלת כוח שרירותית, ללא כל מנדט לשימוש בכוח מצדו של הנאשם, בתוך תחנת המשטרה, כאשר המתלונן היה אזוק בידיו וכאשר אין לו כל אשם תורם לשימוש בכוח שהופעל נגדו, אלא מדובר בגחמה רגעית ואכזרית מצדו של הנאשם.

המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם והם כבוד האדם וזכותו לשמירה על שלמות גופו ונפשו של המתלונן וכן ערך השמירה על שלטון החוק ואמון הציבור במשטרה. עוד הדגישה המאשימה את הניצול לרעה מצד הנאשם את כוחו ופערי הכוחות בין הצדדים ואת הנזקים שנגרמו מביצוע העבירה ושהיו צפויים להיגרם, עת נחבל המתלונן בעינו, כאשר בנקל יכולה הפציעה הייתה להיות כזו הגורמת לנזק קשה לעינו של המתלונן. המאשימה הגישה פסיקה המשקפת לשיטתה את מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים ועתרה לקביעת מתחם ענישה הולם שנע בין חודשיים מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, המאשימה הפנתה לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה (2012) והעובדה כי מדובר באירוע בודד מצידו של הנאשם 1 וכי הנזק שנגרם למתלונן אינו מהחמורים ביותר. לפיכך, עתרה למקם את עונשו של הנאשם בחלק הבינוני של המתחם וביקשה להטיל עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

טיעוני ההגנה:

ההגנה טענה כי היא מכבדת את הכרעת דינו של בית המשפט, אך יחד עם זאת ממשיכה לטעון כי הנאשם לא תקף את המתלונן. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי מדובר היה במכת אגרוף אחת. ההגנה הגישה פסיקה המשקפת לשיטתה את מדיניות הענישה ההולמת במקרים דומים בהם נאשמים ניהלו הוכחות ולא נטלו אחריות על מעשיהם, והמתחמים בעניינם נעו החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

אשר לנסיבות שלא קשורות לביצוע העבירה, נטען כי מדובר בנאשם בן 34, נשוי, המשרת במשטרה משנת 2008, בא ממשפחה נורמטיבית ותומכת. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, כיום לומד תואר ראשון במשפטים. עוד הפנה הסניגור לכך שהנאשם שירת בצה"ל כשנה וחמישה חודשים כמתורגמן במחסום עזה בהתנדבות, ולאור רצונו להיות לוחם בחר לשרת כלוחם הראשון מבין העדה הנוצרית, שירת שנה ושמונה חודשים על מנת לקבל תעודת לוחם. הנאשם שירת בסיור במשטרה וחמש שנים שירת כאופנוען, כאשר לאחר הגשת כתב האישום עבר לשרת כיומנאי ומשכורתו נפגעה משמעותית. עוד נטען כי אין להחמיר בעונשו של הנאשם משום שבחר לנהל את התיק ולהוכיח את צדקתו, ויש לשקול לקולא כי מדובר באירוע משנת 2012, וכן כי הנאשם נעדר כל עבר פלילי. אשר לפיטוריו מהמשטרה, הגישה ההגנה מסמך בו הודגש כי גם עם הרשעה אין חובה לפטר את הנאשם מהשירות. עוד הגיש הסניגור מכתבי המלצה. לאור האמור, ביקש הסניגור למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה שייקבע.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מכבד את ההחלטה של בית המשפט, אך לא מסכים איתה. הוא לא עשה את המעשים המיוחסים

לו ואין לו מה להגיד, כל הסיפור נראה לו מוזר.

דין והכרעה עונשית:

סוגיית אי ההרשעה

ב"כ הנאשם לא טען לביטול הרשעתו של הנאשם, יחד עם זאת בשל התייחסותה של המאשימה לסוגיה בטיעוניה, אציין, למען הסר ספק, כי מקרה זה אינו עולה מבין המקרים המתאימים לביטול הרשעה. מדובר במעשי אלימות קשים ועבירה חמורה בה הורשע הנאשם, שביצע את המעשים בהיותו שוטר, כאשר הנאשם אזוק וכבול וכאשר פער הכוחות בין הצדדים ניכר.

מכאן אפנה לדון במרכיבי גזר הדין.

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מעשיו של הנאשם פגעו במספר ערכים מוגנים, ביניהם פגיעה בשלמות גופו של אדם וזכותו של אדם על גופו, וכן פגיעה בכבודו ובשלמותו של המתלונן. כמו כן, פגע הנאשם באמון הציבור במשטרת ישראל ובשוטריה, שעה שביצע את העבירה בהיותו שוטר ושליח ציבור, ובכך מעל בתפקידו והפך מהגורם שאמור לשמור על אכיפת החוק, לגורם שעובר על החוק ובכך פגע בתדמיתם ובשמם הטוב של שוטרים אחרים המבצעים את תפקידם נאמנה.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על חומרתן של עבירות אלימות שבוצעו על ידי אנשי משטרה, תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם בקובעו כי מדובר בתופעה חמורה שיש לעקרה מן השורש. וראו הדברים שנאמרו ברע"פ 8241/13 **ברדה נגד מדינת ישראל** (25.3.2014):

"המדובר במעשים חמורים ביותר, אשר לצד הפגיעה הכרוכה בהם בכבודו ובגופו של המתלונן, יש בהם כדי לחתור תחת הערכים הבסיסיים המנחים את משטרת ישראל ולגרום לפגיעה באמון הציבור במערכות אכיפת החוק. אכן, פעמים רבות מלאכת אכיפת שלטון החוק דורשת הפעלת כוח מצידם של שוטרי משטרת ישראל. ואולם, אל לעוסקים במלאכה לנצל את מרותם וסמכות לרעה, ולהפעיל את כוחם ללא כל הצדקה".

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

מתחמי הענישה בעבירות אלימות שוטרים, נעים בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה. בית המשפט העליון עמד לא אחת על חשיבותה של ענישה מרתיעה בעבירות אלימות שנעשות על ידי אנשי משטרה, עבירות שמבוצעות תוך ניצול לרעה של הכוח המצוי בידם. עוד הדגיש בית המשפט העליון, את החשיבות בעקירה מן השורש של תופעת האלימות מצד שוטרים.

רע"פ 3021/16 **משה לוזובסקי נ' מדינת ישראל** (19.4.2016) - הורשע הנאשם, שוטר, בתקיפה הגורמת חבלה ממשית, לאחר שסטר לאדם אחר וגרם לקרע בעור התוף באוזנו. הנאשם נדון בבית משפט השלום לעונש של"צ, 6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים. שני הצדדים ערערו על התוצאה. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל. עונש השל"צ בוטל, ותחתיו הוטל עונש מאסר של חודשיים בעבודות שירות. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

ע"פ 6873/14 **סרגי מלכוב נ' מדינת ישראל** (18.12.2014) - נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה סתם לאחר שבעת שירותו כבלש במשטרה, היה מעורב באירוע שבו הלם במתלון במכת אגרופ, לאחר שגם מפקדו עשה כן. על הנאשם הוטלו 50 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך 2,500 ₪ למתלון.

ע"פ (חיפה) 10075-09-09 **בן- עטר נ' מדינת ישראל** (14.7.2009) - הנאשם, קצין בתחנת משטרה, הורשע בעבירות תקיפה, שימוש לרעה בכוח המשרה, מרמה והפרת אמונים, כאשר במהלך נסיעה פרטית עם רעייתו, עצר את רכבו, ניגש לרכב המתלון, צעק לו שהוא קצין משטרה והכה אותו בפניו. הנאשם נדון ל- 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, ו- 8 חודשי מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי בחיפה, דחה את ערעורו, פרט להפחתת ימי המעצר מעונש המאסר שהוטל עליו.

ע"פ (י-ם) 13038-09-18 **מדינת ישראל נ' דוד פיקארד** - הנאשם הורשע בעבירת תקיפה סתם, לאחר שהודה כי תקף בבעיטה לגבם שלושה עצורים ששהו בתחנה, כאשר הם כבולים וישובים על הקרקע וכן זרק כסא לעברו של אחד מהם. בית משפט השלום נמנע מהרשעתו ובית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה לעניין ההרשעה והרשיע את הנאשם בעבירה. על הנאשם נגזרו עונשים של 250 שעות של"צ, פיצוי למתלון בסך 500 ₪ וצו מבחן למשך שנה. יצוין כי בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה מתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות, אך יחד עם זאת בחר שלא להחמיר בעונשו של הנאשם, בשים לב לכך שהנאשם כבר התחיל לרצות את שעות השל"צ שהוטלו עליו וכן בשים לב לנסיבותיו האחרות.

ת"פ (י-ם) 34173-10-12 **מדינת ישראל נגד דוד ריינשטיין** (7.9.14) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה סתם ואיומים. באותו מקרה היה הנאשם שוטר סיור, אשר במהלך סיור הורה למתלון לעצור בצד, אך המתלון שסבר כי הכריזה אינה מופנית אליו לא עצר את רכבו. הנאשם נצמד עם הניידת למכוניתו של המתלון והאחרון עצר את רכבו בצד הכביש. כאשר פתח המתלון את חלון רכבו, הכה אותו הנאשם בפניו באגרופו, חנק אותו בצווארו ואמר לו שהוא "נהג זבל" וכי הוא "יז... אותו", ואם המתלון יעבור עם רכבו בכביש פעם נוספת הוא (הנאשם) יגרום לילדיו לבכות עליו. לאחר מכן עזב הנאשם את המקום מבלי שבדק את רשינותיו של המתלון ומבלי שנקט כלפיו בכל פעולה אחרת. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי עבודות שירות, חודשיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלון בסך 10,000 ₪.

ת"פ (שלום י-ם) 34193-10-12 **מדינת ישראל נגד למה** (19.6.14) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה ושיבוש מהלכי משפט. באותו מקרה, במהלך השתתפותו של הנאשם שהיה שוטר, בפעילות מבצעית יחד עם שוטרים אחרים, הגיע הנאשם יחד עם חבריו למטע שקדים בו עבדו מספר פלסטינאים, בהם המתלון אשר עמד על סולם וקטף שקדים מעץ. אחד השוטרים שהיו עם הנאשם ניער את הסולם עליו עמד המתלון, עד שהמתלון נפל ארצה. המתלון חשש כי מדובר באזרחים הרוצים לפגוע בו וברח מהמקום והנאשם בתגובה ירה באקדחו באויר. לאחר מכן, הנאשם וחבריו

השוטרים הצליחו ללכוד את המתלונן, תוך שהשתמשו בגז פלפל. לאחר שהשתלטו השוטרים על המתלונן, ובעודו מוטל על הרצפה, כפות באזיקים ותחת השפעת גז הפלפל, ניגש אליו הנאשם ובעט בו בעצמה באגן הירכיים. בהמשך, כתב הנאשם דו"ח פעולה אודות מעצרו של המתלונן אך השמיט ממנו את העובדה כי ירה באקדחו במהלך האירוע. הנאשם תיאר עם חבריו השוטרים את הימנעותו מלדווח על הירי, אמר להם כי ישאלו אותו על הירי יכחיש הדבר ואף הורה לאחד השוטרים להכחיש ענין הירי, אם ישאל על כך. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, חודשיים מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 לחוק העונשין):

בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, על בית המשפט להתחשב בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, במידה שהתקיימו, ככל שהוא סובר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם.

הרקע והמעשים - בעת ביצוע המעשים שימש הנאשם כשוטר במשטרת ישראל. הרקע לאירועים הוא מעצר שביצע הנאשם למתלונן. לאחר חקירת המתלונן בתחנת המשטרה, נאזק המתלונן יחד עם עצור 1 כאשר הנאשם ליווה את השניים. המתלונן ביקש לשחרר את ידו מידו של העצור האחר והנאשם קילל אותו. בהמשך לכך, כאשר המתלונן חזר על בקשתו, היכה אותו הנאשם, בתגובה, באגרוף בעינו השמאלית.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה - הנאשם הוא המבצע הבלעדי של העבירה.

הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה - כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלונן חבלה בעינו השמאלית. אשר לנזק שעלול היה להיגרם, ידוע כי מעשה אלימות ידועה תחילתו אך לא ידוע סופו והוא עלול לעולם להסתיים בנזקים קשים ובלתי הפיכים, קל וחומר כאשר מדובר באיזור רגיש כמו עיניים. נזקים נוספים שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם הפגיעה באמון הציבור במשטרה וכן פגע בתדמיתם של השוטרים, אשר מצופה מהם כי לא ישתמשו בסמכויותיהם לרעה.

הניצול לרעה של כוחו של הנאשם כלפי הנפגע - בין הנאשם למתלונן קיים פער כוחות מהותי ומובנה הואיל והנאשם משמש כשוטר ואילו בעת ביצוע העבירה המתלונן היה עצור תחת חסותו. מדובר בנאשם שניצל את סמכויותיו שניתנו לו במסגרת תפקידו כשוטר ונקט באלימות קשה כלפי המתלונן, בתגובה לבקשת המתלונן כי יאזק לבדו ולא עם עצור אחר.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, היותו של הנאשם שוטר, והעובדה כי

העבירות בוצעו במהלך ביצוע תפקידו בעוד המתלונן מצוי תחת חזקתו, מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה, נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד מספר חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ופיצוי.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

הפגיעה של העונש בנאשם - מדובר בנאשם צעיר, בן 34 ונשוי. משרת במשטרה מעל 10 שנים. כיום לומד תואר ראשון במשפטים. אין חולק כי הרשעתו של הנאשם בפלילים בנסיבות עבודתו במשטרה ולימודיו עלולה לפגוע בו ובמקור פרנסתו ולכן סבורני כי יש ליתן לכך משקל במסגרת השיקולים שעל בית המשפט לשקול בעת גזירת עונשו.

הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה - הנאשם לא הושעה מעבודתו במשטרה, אך מאז הגשת כתב האישום הועבר לתפקיד יומנאי. עתידו במשטרה בעקבות הרשעתו וגזר הדין שיוטל עליו טרם הוכרע.

נטילת אחריות של הנאשם וחזרתו למוטב - הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו וניהל את ההליך המשפטי עד תומו. גם כיום לאחר קביעת בית המשפט, הנאשם אינו מודה במעשים בהם הורשע.

התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה - מצאתי כי יש ליתן משקל לתרומתו של הנאשם לחברה. ראשית יצוין כי הנאשם הגיע לשמש כמתורגמן במסגרת שירותו הצבאי וביצע שירות צבאי בהתנדבות. מדובר בנאשם שהחל את שירותו המשטרתי לפני למעלה מ-10 שנים. מאסופת התעודות והמכתבים שהוגשה לבית המשפט עולה כי הנאשם הינו שוטר מצטיין ומקצועי.

חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה - עוד מצאתי כי יש לתת משקל משמעותי לחלופי הזמן מאז ביצוע העבירה. מדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2012, היינו לפני כ-7 שנים ואילו כתב האישום הוגש כ-5 שנים לאחר ביצוע העבירה.

עברו הפלילי של הנאשם - הנאשם נעדר עבר פלילי.

העונש המתאים (סעיף 40ד (2) לחוק העונשין):

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בעניינו של הנאשם, שקלתי לחומרה את נסיבות ביצוע העבירה, היותו של הנאשם שוטר אשר ניצל את כוחו ומעמדו אל מול המתלונן שהיה עצור תחת חסותו, ופעל באלימות וללא רסן. מדובר בנאשם שהפגין חוסר שליטה בסיטואציות בהם נתקלים שוטרים חדשות לבקרים, ונקיטת האלימות מהווה חציית קו אדום מההתנהגות המצופה משוטר בשטח ובמהלך תפקידו. עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו עד היום.

בהטלת עונש על שוטר שהפגין התנהגות אלימה, בלתי מרוסנת ופורצת גבולות, כלפי עציר שהיה במשמורתו, ישנה חשיבות רבה להרתעת היחיד והרבים בבחינת "יראו ויראו" (סעיפים 40 ו-40א לחוק העונשין). ישנה חשיבות רבה להעברת מסר ברור חד ותקיף, כי שוטר שיפעיל אלימות כלפי "אזרח" ובפרט כלפי "אזרח" הנתון במעצר, כשהוא אזוק וחסר אונים, יהיה לכך מחיר עונשי. בית המשפט העליון הדגיש בפסיקותיו את מקומם החשוב של שיקולי הרתעת היחיד

והרבים על מנת לבטא יחד עם שיקול ההלימה תגובה עונשית ראויה (רע"פ 6034/06 זאן אבולעפיה נ' מדינת ישראל (2006); ע"פ 1656/16 דוידוביץ' נ' מדינת ישראל (2017)). לכן, בנסיבות התיק דנן, גם שיקולים אלו, ראוי שילקחו בחשבון, בקדירת השיקולים הרלוונטיים.

יחד עם זאת, מצאתי כי קיימים שיקולים לקולא בעניינו של הנאשם, ביניהם, תרומתו רבת השנים לחברה הן בשירותו הצבאי שביצע בהתנדבות והן בשירותו המשטירתי, חוות הדעת ותעודות הערכה שקיבל מהממונים עליו שמעידות על שירותו המקצועי וכישוריו. כמו כן, נתתי משקל להיעדר עברו הפלילי ולחלוף הזמן המהותי מאז ביצוע העבירה; מדובר בעבירה שבוצעה בשנת 2012, ואילו כתב האישום בגינה הוגש כחמש שנים לאחריה. מדובר בשיהוי משמעותי בהגשת כתב האישום אשר יש ליתן לו משקל בעת גזירת הדין.

כמו כן, יש לקחת בחשבון כי גם הרשעתו של הנאשם בדין עלולה להוות עבורו גורם חוסם להמשך שירותו במשטרה בכפוף להחלטות הגורמים המשמעתיים במשטרה, וכן ההליך הפלילי המתנהל נגדו מזה תקופה לא מבוטלת מהווה רכיב מרתיע משמעותי.

לאור כל האמור, מצאתי לנכון להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, הולם את נסיבות ביצוע העבירה, מציב גבולות, אשר יהיה בו להתחשב בכל השיקולים לחומרה ולקולה שצוינו לעיל, לצד עונש צופה פני עתיד וקנס.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1. 50 ימי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות בבית חולים "רמב"ם".**
- 2. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עבודות השירות ביום 29/7/19 בשעה 08:00, בפני הממונה על עבודות השירות בתחנת משטרת טבריה.**
- 3. מובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו ו/או אי הישמעות להוראות הממונה על עבודות השירות, עלולה להוות עילה להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי עונש המאסר בכליאה ממשית.**
- 4. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע.**
- 5. פיצוי למתלונן בסך 1,500 ₪. הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 2.6.19 ובכל 2 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מדי והפיצוי ייגבה בדרך שגובים קנס.**

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ב אייר תשע"ט, 27 מאי 2019, במעמד הצדדים.